

Navegant pels versos de «Natació»

És el nou poemari de Raquel Estrada

L'autora Raquel Estrada i el seu poemari | Marta Ferré

"Que no és el mar, i tampoc no és l'aigua; és l'haver de nedar sempre, sigui com sigui". Sota aquesta idea, que parteix d'una anècdota traumàtica de la seva infància, **Raquel Estrada** (Constantí, 1984) articula el poemari **Natació**, publicat recentment per La Gent del Llamp i Cossetània Edicions. Nedar, com a única opció per no enfonsar-se, es converteix en una metàfora del que és viure: capbussar-se, anar a contracorrent, deixar-se endur, sortir cap enfora.

Vinculada al món de les lletres gairebé des de sempre, Estrada és periodista de formació i treballa en una editorial. Per a ella, que es defineix com una persona "reflexiva", la poesia és una via per "entendre moltes coses". Des de Reusdigital.cat hem volgut navegar per les seves aigües i desgranar aquest recull de vivències, sensacions i emocions en forma de versos.

- Quin és l'origen d'aquest poemari?

- El fil conductor és aquella vegada, quan era petita, que quasi m'ofego a la piscina. És cert que jo vaig escrivint sempre, però em venia de gust fer alguns poemes que, d'alguna manera, es relacionessin amb aquesta anècdota traumàtica. Ha estat un procés de creació força llarg, d'anys [riu].

- Com és el teu procés d'escriure?

- Quan era més joveneta, potser escrivia de manera més impulsiva; hi havia moltes coses que em motivaven. Ara, per exemple, temes que em toquen o experiències que visc, me les guardo i hi dono més voltes. No escric de manera metòdica. De fet, precisament la poesia em permet deixar-ho reposar, i tornar-hi. Per a mi, la poesia és emoció, sentiment, i si m'obligués a escriure cada dia seria poc autèntic, massa mecànic.

- Quin impacte té, en la teva vessant escriptora, el fet de treballar en una editorial i estar permanentment en contacte amb la literatura i amb obres de diferents autors?

- Em permet integrar altres elements. Jo porto la comunicació dels assajos que traïem al grup editorial. A vegades, la manera d'escriure, o els temes, em marquen. Noto que això m'està influïnt, i que potser aquesta influència no es veurà de seguida; però crec que està deixant un pòsit en mi que anirà sorgint els pròxims anys.

- Al poema que es diu igual que l'obra, *Natació*, parles de "tres medalles" i en el fragment de la *Por* hi dius que "encara m'agrada anar per sota, i sobretot, que em vegin com surto".

- Sí, em preocupa molt el que pensen de mi, en realitat és un defecte que tinc [riu].

- I com es conjuga això, amb el fet de publicar una obra íntima, que retrata experiències o sentiments que potser no has arribat a compartir amb algunes persones properes?

- Doncs la veritat que és una mica estrany. Però, en general, la gent propera que no està dins del món literari, em diuen que els agrada el que escric, però que no entenen res [riu]. Sóc conscient que els meus poemes potser no són d'interpretació fàcil, perquè busco sempre la paraula exacta. No són descriptius pel que fa a aspectes tangibles, però sí que intento que ho siguin amb les sensacions i emocions. Crec que perquè t'arribin, has d'estar en un estat de concentració i obert. I, clar, amb el temps també he anat aprenent a incloure aspectes formals.

- El mateix poema de què parlàvem, acaba dient: "Estima una bona capbussada, la resta és navegar per corrents més coneguts, i una també se'n cansa".

- Sí, exacte, aquest vers l'escric dirigint-me directament a la meva filla (en aquell moment, encara no tenia el fill). És una mena de consell, com si li digués "mira, a mi em va passar això" i vulgui incitar-la a no rumiar tant i viure més. Perquè la resta és tot rutina.

- Els versos de *L'arbre-cos* criden l'atenció...

- És una connexió amb la terra, la natura, les arrels... Un dia se'm va acudir comparar-me amb un arbre. El que volia traslladar és que quan era més jove, m'imaginava que jo seria d'una manera, i a mesura que em vaig fent gran, veig que sóc d'una altra. Per exemple, potser no pensava en la pell que penja, i aquest tipus de coses. I no passa res eh, és normal que passi [riu].

- Al llibre hi ha constants referències a altres temps, com per exemple a l'etapa de la infància a *Entranyes*.

- Sí. Concretament, a *Entranyes* m'imagino una trobada amb el meu pare que va morir. És com si revisqués el moment de l'ofegament a la piscina; com si jo volgués retornar allà i reviure altres moments dolents, com la mort del meu pare. Em serveixo del primer ofec per parlar d'altres èpoques difícils.

- *Surfista*, en canvi, mostra una mirada més optimista, amb les "infinites onades que es fan a cada segon" i que són "infinits començaments".

- Sí, aquest és un poema amb un to diferent, per respirar una mica [riu]. Recordo que estava a la

platja, i em vaig inspirar mentre observava de lluny uns surfistes. A vegades és posar-hi imaginació [riu].

- També apareixen recurrentment conceptes com "món líquid", o "connexions líquides"... És una clara referència a la idea de "societat líquida" de Bauman?

- Exacte, la voluntat era aquesta. També faig una mica de crítica social, ja que penso que qui no sap ser tolerant o flexible, origina els problemes del món.

- Com et sents després d'haver publicat aquest poemari?

- Afortunada. Perquè no és fàcil publicar poesia, i sé que hi ha molta gent que n'escriu. I quan trobes alguna editorial que creu que val la pena apostar per tu, t'has de sentir afortunada per força.

- Com ha estat la rebuda?

- La veritat que encara no han sortit massa comentaris ni ressenyes, però bé. De seguida hi ha hagut alguna petició d'entrevista... però és cert que si no et mous dins de cercles literaris concrets (dient-ho clar, per Barcelona) tot és més complicat.

Vaig presentar el llibre al Pla de Santa Maria, on hi havia la piscina de la meva infància. Va ser molt xulo, vam organitzar un acte literari on convidàvem a la gent a portar poemes de diferents autors i en vam fer una lectura. La idea era anar estirant el gust per llegir poesia, i la veritat que vam tenir una bona resposta.

- Què et vindria de gust fer ara, tens algun projecte entre mans?

- Sí, estic preparant un altre poemari. El dono bastant per acabat... L'he presentat en algun concurs, però encara no sé res, i estic buscant vies de publicació. Puc avançar que visita un altre moment concret de la meua vida que també és una mica traumàtic, i una bona excusa per parlar d'altres temes.